

Lærer Magne Haave ble medlem av Trondjems Turistforening i 1921. Han var sekretær i årene 1946—1958 og var medlem av styret 1961—1964. I 1962 var han viseformann. Han har vært med i flere komitéer, og spesielt må nevnes hans innsats i turkomitéen fra 1930 til 1964. I årbokkomitéen har han arbeidet i 1947—1967 og har i de senere år ordnet alene med årboka. Haave fikk «rein-rosen med ekekrans» i 1959 og ble utnevnt som æresmedlem i 1967. Magne Haave døde den 3. januar 1970 og var da 73 år gammel.

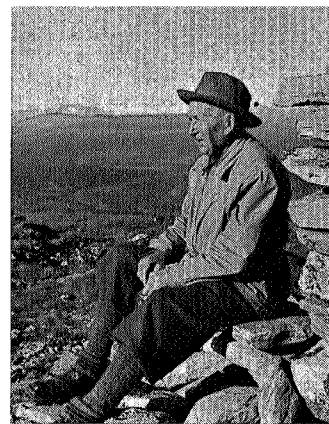
Øyvin Jystad

Disponent Øyvin Jystad døde 6. november i år. Med ham er en kjent trondhjems mann gått bort. Jystad var i en årrekke ansatt i firma I. C. Piene & Søn A/S, men etablerte for vel 20 år siden sitt eget firma i kinoreklame.

Øyvin Jystad var en meget ivrig idretts- og friluftsmann. Han kom tidlig med i Sportsklubben Freidig, der han senere var med i administrasjonen, bl.a. som formann både i klubbens orienterings- og skiavdeling. Jystad var en av pionerene i trøndersk orienteringssport, og det var nok denne sportsgren som sto hans hjerte nærmest, selv om han var premiært i en rekke andre idrettsgrener. Ivrig fjellvandrør var han også, og aktivt med i Trondhjems Turistforening — han var helt til det siste «husfar» i Sylene. Velkjente er hans mange gode naturfotografier som årlig er blitt gjengitt i Turistforeningens årbok. Jystad var også meget interessert i Trøndelag Teaters ve og vel, og han var i 29 år sekretær i «Teatrets Venner».

Meldingen om Øyvin Jystads bortgang vil bli mottatt med sorg i hans meget store venneskare. Han var en omgjengelig og hyggelig mann, som nøt stor respekt.

Ludvig Sivertsen

Det er mange — særlig av den eldre garde — som har gode minner om Ludvig Sivertsen fra turer i våre fjelltrakter.

Som den entusiastiske fjellvandrør han var tror jeg ikke noen hadde et mere intimt kjennskap til vårt område enn han. Elskverdig og hjelpsom som han var, vil mange minnes gode råd og

opplysninger han så beredvillig ga. Møtte vi ham på en av hyttene, kunne vi være sikker på at det ble et rikt og givende samvær.

Han ble førstesuppleant i vårt styre i 1907 og fast styremedlem fra 1912. For vår forening var han en meget verdifull mann som på en særdeles samvittighetsfull måte gjennomførte alle de oppdrag han tok på seg. Han sa så ofte at en må gi seg god tid når en vil komme til en ordning med folk i distriktet, og det var nok ikke sjelden at hans ferieplaner måtte endres av den grunn. Meget oppnådde han for vår forening ved å skaffe oss venner på strategisk viktige punkter hvor det var om å gjøre å ha folk som hjertent utførte arbeide for oss.

Selv hadde jeg den glede å samarbeide med ham i styret fra 1922 til ut i tredveårene. Det var i Fridthjof Bruns formannstid, og jeg tror at jeg trygt tør hevde at den samarbeidsånd og den tone som er blitt egen for Trondhjems Turistforening i vesentlig grad skyldes disse to menn. Her ble formannens initiativrike optimisme møtt av en realistisk, nøktern vurderingsevne, som gjerne resulterte i det kompromiss som foreningen sikkert var best tjent med. Ludvig Sivertsens formulering av sine standpunkter kunne ofte være krass, og han la ikke skjul på hva som var alvorlig ment. Men han var også romslig lydhør overfor andres argumentasjon, og ingen kunne som han lyse opp i et eigodt smil når en spøkefull replikk hadde hjulpet til å avrunde meningsforskjeller. Han var i bunn og grunn så rettlinjert, så godvillig og så trofast.

Den innsats som Ludvig Sivertsen gjorde for Trondhjems Turistforening skal minnes med oppriktig takknemlighet.

Roar Tønseth, sr. 129